

derfor, at Indenrigsministeriet heller ikke har anset det for nødvendigt. Det fremgaar imidlertid af Lovforslagets Motiver i Tillæg A Sp. 1667, at Krigsministeriet ikke har anset det stemmende med Hærens Tarv ad Lovgivningsveien at opgive den Ret, som det i denne Henseende hidtil har havt. Krigsministeriet har vel erkjendt, at denne Ret bliver meget sparksomt benyttet og har ogsaa erklæret sig villigt til administrativt at bestemme, at der altid for Fremtiden skulde leies ved lignende Kjørster, hvor det kunde ske til den i den paagjældende Egn gjældende Bognleie; men i Principet har Krigsministeriet ikke troet at kunne opgive denne Ret, da deraf let kunde opstaa Ulemper, f. Ex. naar marscherende Afdelinger skulle befordres i Høsttiden, hvor det kunde være vanskeligt at faae leiet Befordring for en nogenlunde rimelig Betaling. Jeg tillader mig at henlede Opmærksomheden paa, at de her omhandlede Regler kun skulle gjælde under den dybeste Fred, thi under Krigsberedskab eller overordentlige Troppefamlinger har Regjeringen Ret til at foreskrive de nærmere Regler for Rekvizition af militære Kjørster og deres Fordeling mellem Kommunerne. Nu ser jeg virkelig ikke rettere, end at, naar Krigsministeriet erkjender, at den Ret, som kræves i § 36, 2det Stykke, hidtil er bleven meget sparksomt benyttet, og at man ogsaa fremtidig vil være villig til at leie, saa tør man antage, at Krigsbestyrelsen ogsaa vil kunne gaa frem paa samme Maade som den, hvorpaa der forholdsvis ved andre Tjenestereiser; og skulde det ogsaa en enkelt Gang være nødvendigt, i Høstens Tid f. Ex., at maatte leie en Befordring til en overdreven høj Pris, saa tror jeg dog, at man hellere maa finde sig heri end at bibeholde Kjørstelspligten paa dette ene Omraade, medens man hæver den i saa godt som alle andre Retninger; thi der er dog en Retning, der staar tilbage, nemlig den i § 37 omtalte, hvor der er Spørgsmaal om at transportere anholdte Forbrydere til den nærmeste Arrest. Jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale de af 7 ærede Medlemmer tillige med mig stillede Forslag.

Forsmanden: Da det under Nr. 21

stillede Forslag er taget tilbage af Hensyn til det af mig før omtalte Vædringsforslag af Indenrigsministeren, antager jeg ikke, at Nogen vil optage det. (Dphold): Da Ingen optager det, er det saaledes bortfaldet.

Indenrigsministeren: Det vil være det høje Thing bekjendt, at jeg ikke fra Først af har været saa dristig at gjøre det store Spring med Hensyn til Betarbejde, som Lovforslaget, saaledes som det nu er aflattet, gjør, men at jeg tvertimod ved Sagens 2den Behandling udtalte mig til Gunst for det Forslag, der nu er stillet. Jeg tror ogsaa, at man meget vel vil kunne blive staaende ved dette, i det Mindste som en Overgangsbestemmelse, og der er derfor ingen Grund for mig til at modsætte mig dets Vedtagelse, idet jeg anser den Afstemning, der fandt Sted ved anden Behandling, for at være fremkaldt af andre Grunde, end netop fordi man billigede Principet i, hvad man dengang vedtog. Jeg tror, det er rigtigst og forsigtigst at blive staaende i det Mindste nogen Tid endnu ved Bestemmelserne i Loven af 6te Juli 1867 § 9. — Hvad de øvrige til det foreliggende Udsnit af Lovforslaget stillede Vædringsforslag angaar, da ville de Herrer se, at mit Forslag under Nr. 22 er en ren Redaktionsændring. Det er nemlig forekommet mig, at, saaledes som det 2det Stykke af § 24 nu foreligger, bærer det lovligt meget Udseendet af at være et lemlæstet Forslag, idet de Betegnelser deri, der være rigtig, saa længe der overhovedet var Tale om andre Ting end Kjørster, maa falde bort, naar disse andre Ting ere bortfkaarne. — Jeg har heller ikke noget imod det Forslag, der under Nr. 23 er stillet til § 25 af den ærede sidste Læser i Forening med andre ærede Medlemmer. — De andre fire Forslag, som ere stillede af de samme ærede Medlemmer, skal jeg tillade mig at omtale under Et, ligesom den ærede Ordfører for Forslagsstillerne gjorde, og jeg skal derfor foreløbig forbigaa dem, idet jeg først henleder Opmærksomheden paa det af mig under Nr. 24 stillede Vædringsforslag, der gaar ud paa, at det sidste Stykke af § 28 skal bortfalde. Det hedder i dette Stykke: „Ingen Kjørstelspligt-